

## Prædiken til 2. søndag efter påske

Joh. 10, 11-16

Hvis der er et begreb, et ord, der lever i vores ordforråd og forståelseshorizont i kraft af Bibelens fortællinger, så må det være begrebet om ”hyrden”. For hyrder findes der ingen af længere i vores del af verden, det er et erhverv som for længst er nedlagt her i landet. Ikke desto mindre kender enhver – selv det mindste barn – ordet ”hyrde” og ved, hvad en hyrde er. Det skyldes uden tvivl, at hyrderne spiller en afgørende rolle i juleevangeliet – ja, det vrirler med hyrder i de bibelske fortællinger. Der er hyrderne på marken uden for Betlehem, Abel var hyrde og Kong David begyndte sin karriere som hyrde – for bare at nævne nogle. Nok så vigtigt er det, at hyrden mange steder bruges som en metafor for Gud, for Herren. Sådan er det for eksempel i Davids Salmer i Det Gamle Testamente hvor den allermest berømte, Salme 23, handler om, at ”Herren er min hyrde”. Jesus giver metaforen nyt liv, når han taler om sig selv som ”den gode hyrde”.

Men hvad gør en hyrde? – hvad særligt kan en hyrde?

Det første svar lyder næsten altid, at hyrden er en beskytter. Han vogter fårene og tager vare på deres liv. Han beskytter dem fra de

vilde dyr. Derfor er han nødt til at holde sammen på flokken, for fårene er ikke så sårbare i en flok, som når de er alene. De kan slet ikke klare sig, hvis de forvilder sig væk fra deres flok. Hyrden holder sammen på flokken, og han leder den på vej. For en stor flok får må hele tiden være i bevægelse og flytte sig for at finde mad. Hyrden sørger for at lede fårene af sted til nye græsningsområder og vandingssteder, så hele flokken kan spise sig mæt. Hyrden leder dem på rette vej.

Det er altså hyrdens tre vigtigste opgaver: Han beskytter dem, han holder sammen på dem, og han leder dem på den rette vej. Når der tales om Gud som en hyrde, så er det netop de egenskaber, der tænkes på. Gud er den, der beskytter os og tager vare på os, Gud prøver at holde sammen på sin flok, han vil, at vi mennesker holder fred og holder sammen – ikke at vi splittes og skilles – og allervigtigst er det måske, at Gud leder os på rette vej. Han leder os på sporet af det gode liv, når vi bliver i tvivl om, hvad vi skal stille op med vores liv – så viser Gud os, hvilken vej vi skal gå.

Det lyder nemt. Det lyder som om, at hvis bare vi ”holder os til Gud”, så skal alt nok gå

## Redaktion

Valgmenighedspræst  
Margrethe Dahlerup Koch  
V. Strandbjerg 32  
6950 Ringkøbing  
mdkoch@mail.dk

Sognepræst  
Søren Jensen  
Byløkken 27  
8240 Risskov  
sjen@km.dk

Søndagslæsning  
udkommer hver uge på  
www.grundtvig.dk  
– hvor man også  
kan tilmelde sig  
elektronisk nyhedsbrev  
om Søndagslæsning

Grundtvigsk Forum  
Farvergade 27  
1463 København K  
Telefon 3373 2800  
vartov@vartov.dk

godt. Så skal vi nok klare det – livet altså – uden de store problemer. Men sådan er det ikke – hverken blandt virkelige hyrder og får – eller for mennesker og Gud. At Gud beskytter os, som en hyrde beskytter sine får, og at Gud elsker os, som en mor eller far elsker sit lille barn betyder *ikke*, at livet er uden fare, uden ondskab, uden nød og sorg – eller at der ikke kan ske noget forfærdeligt eller ondt i vores tilværelse.

Det er så åbenlyst, at der sker onde og rædselsfulde ting i verden omkring os – men lige midt i vores eget lille liv, kan tilværelsen også bryde fuldstændig sammen, så man må spørge sig selv, hvad egentlig meningen er. Når kærligheden brister, og familier går i opløsning, når et ungt menneske dør, når meningsløs ødelæggelse rammer os – eller hele ens verden bare er kaotisk og ulykkelig. For kaos og ødelæggelse findes også i den gode Guds verden, og når det slår ned midt i vores liv, er det *ikke* et udtryk for Guds manglende omsorg – eller at Gud ikke vil beskytte os. Ligesom en rigtig fårehyrde ikke kan afværge enhver ulykke.

Men netop der er Gud måske mere nærværende end til andre tider. Når livet er kaotisk og opfyldt af sorg, har vi mere end til andre tider brug for en, der vil beskytte os, fastholde os i fællesskabet og vise os en vej ud af mørket. Det digtes der netop om i den gammeltestamentlige poesi, i Davids salme 23, hvor det så smukt hedder: ”Selv om jeg går i mørkets dal, frygter jeg intet ondt, for du er hos mig, din stok og din stav er min trøst”.

Guds omsorg er, at han er med os dér, hvor ingen andre kan være hos os, hvor ingen

andre kan følge vores vej. I den tungeste sorg, i det sorteste mørke og i den dybeste afgrund.

”Jeg sætter mit liv til for fårene”, siger Jesus i teksten i dag, og henviser til langfredagsfortællingen, som er en fortælling om at Gud selv går ind i menneskelivets smerte og lidelse – ikke engang dér slipper Den Gode Hyrde sit får, ikke engang der slipper Gud et menneske. Tværtimod holder han fast. Han holder fast på at anvise os en vej ud af afmagten, ud af mørke og kaos. For efter langfredag fulgte påskemorgen.

Opstandelsen handler om, at livet vender tilbage. Derfor skal kaos og ødelæggelse ikke have det sidste ord i menneskers liv, for evangeliet er en fortælling om, at efter ødelæggelse og død, efter mørke og sorg, vender lyset tilbage. Den Gode Hyrde leder os på vejen til et liv, hvor mennesker lever med omsorg for hinanden, et liv brolagt med drømme og glæde og håb. Uanset hvad dette liv måtte bringe. Amen.

## Dorthe Tofte-Hansen

*Dalum Kirke*

### Salmer:

**2, 750, 662, 46, 218**